

Cảm nhận về tình cảm của nhân vật “tôi” trong văn bản “Và tôi nhớ khói”

Bài làm

“Và tôi nhớ khói” là một tùy bút nhẹ nhàng, sâu lắng của nhân vật “tôi” khi tái hiện lại những kí ức tuổi thơ đầy ắp yêu thương và kỉ niệm đẹp đẽ. Từ hình ảnh ngọn khói bay, tác giả đã dẫn dắt người đọc trở về miền sơn cước trong lành của tác giả với những kỉ niệm ấm áp của tuổi thơ bên khói bếp. Khói bếp chính là nét đặc trưng của những miền nông thôn Việt Nam, đặc biệt trên các vùng núi cao. Khói bếp đã in sâu vào mỗi nếp nhà sàn, nuôi nấng bao thế hệ, để lại những kỉ niệm ấm áp trong trái tim mỗi người con nơi đây. Ai một lần đặt chân lên miền núi sẽ ngất ngây trước cảnh tượng trong lành nơi đây, với phía tây rải về những tia nắng màu vàng cam len qua từng kẽ lá, và trên cái nền đó hương vị của khói bốc lên, lan tỏa ra núi rừng và lưu giữ rất nhiều những kí ức tuổi thơ chan chứa yêu thương. Đó là khói bếp của những bữa cơm chiều ấm áp, là tiếng gọi thúc giục đám trẻ chăn trâu trở về, và ngọn khói biết buồn khi những con lũ kéo qua, biết vui khi có em bé chào đời. Có thể nói, nhân vật “tôi” đã yêu khói như yêu một người bạn, đã thấy khói và cảm nhận khói như cảm nhận một trái tim, một hơi thở, một linh hồn bằng da bằng thịt.